

[Kjeldgaard Iversen.]

„Vi bygger stadigvæk med evigheden for øje, men kommende slægter ville have mere grund til tak, hvis vi klarede situationen lige nu med talent, dristighed og alle til rådighed stående midler.“

Jeg kan kort sammenfatte mine ønsker i følgende: at ministeren gennem de beføjelser, han har, dispenserer fra byplanlovgivningen, byudviklingsloven og bygge-loven i så vid udstrækning, at initiativet ikke hemes, og så det bliver muligt for kommunerne at se gennem fingre med, at folk indtil videre bebor egne sommerhuse hele året. Det ville være ønskeligt, om ministeren ville gøre sin indflydelse gældende overfor kommunerne og få dem til at forstå, at man under hensyn til rent menneskelige forhold må give afkald på kommunal egoisme og følelse af at være sig selv nok.

Cirkulæret af 3. april 1950 bør bringes ud til videre kundskab, og man bør ved hjælp af de omtalte beføjelser lette udnyttelsen af dette cirkulære.

Man bør endvidere gå så langt, at ethvert selvbyggeri med nogenlunde fornuft tillades for en kortere årrække. Der må skabes forhold, som sikrer folk, at deres indsats bliver påskønnet, og at man ikke straffer dem ved urimelige bestemmelser.

Endvidere skulle der udsendes et cirkulære, der kort og godt skulle forbyde de lokale myndigheder at hindre beboelse af folks egne huse, sålænge myndighederne ikke kan anvise dem noget bedre. Et sådant cirkulære ville i hvert fald kunne forhindre de urimeligheder, som i øjeblikket sker i Herlev kommune, hvor man forlanger, at folk skal rive deres selvbyggede huse ned uden at anvise dem noget bedre hus, når de oven i købet er tilfredse med deres selvbyggede huse.

Vi mener, at vil ministeren gøre dette, så vil der opnås et ikke uvæsentligt byggeri uden belastning af stat eller kommune i form af lån, tilskud eller garantier, og det må dog være et velkomment byggeri under disse forhold; vi er jo fra alle sider enige om, at boligstøttelovgivningen har meget store skavanker og meget forkerte virkninger. Den derved øgede konkurrence med det rigtige byggeri, herunder også statslånsbyggeriet, vil medvirke til at holde igen på byggepriserne, og det er ministerens allerhøjeste ønske, navnlig for tiden. Når der således er skabt en ventil, som tillader folk at løse deres egne problemer ved egne kræfter, vil den situation opstå, at vi kan frigive huslejen i det bestående byggeri og derved lægge grundlaget for den stærkt

påkrævede huslejeudligning og få de restriktioner på boligområdet, vi i dag slås med, bragt ud af verden.

Lorentzen: Jeg har ikke så lidt sympati for de tanker, den ærede ordfører for forespørgerne har fremsat, men jeg har på fornemmelsen, at han har svækket sin egen forespørgsel ved at tale for langt og for bredt. Der er blandet for mange spørgsmål ind, for tanken om at fremskaffe flest mulige boliger, uden at statskassen bliver belastet, er i og for sig noget, vi allesammen kan give vor støtte.

Der er i det hele taget noget tiltalende ved, at man i en tid som denne ikke skal holde altfor stærkt på byggevedtægter eller bygge-loven eller byplanloven, men på den anden side må man erkende, at hvor staten skal yde lån, er der trods alt visse krav, der må stilles, for at man kan være sikker på, at huset i hvert fald står, indtil statens lån er amortiseret.

Jeg har indtryk af, at myndighederne i mange tilfælde skærper kravene unødigt; derfor var jeg glad ved at høre den højtærede ministers tale herom, og jeg tror ikke, man i øjeblikket skal være altfor bange for at tage lidt mindre håndfast på de mest yderliggående krav fra, skal vi sige teknikeres side og ikke mindst de teknikere, der eventuelt sidder i boligministeriet. Jeg tror ikke, man skal være bange for det.

Derimod var jeg meget betænkelig ved, at man sådan uden videre skal springe over private servitutter; det kan man vist ikke, det er et meget farligt spørgsmål.

Jeg synes, der er noget rigtigt i disse tanker, og jeg vil i hvert fald mene, at vi alle bør se med velvilje på kærnen i de mange ord, den højtærede ordfører for forslagsstillerne kom med. Den må nyde beskyttelse og fremme hos de myndigheder, der har det afgørende ord at skulle have sagt.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Det var med stor tilfredshed, jeg hørte ministerens interesse for selvbyggeriet. Jeg er klar over, at der er mange problemer forbundet med selvbyggeri, som ministeren fremhævede det, men jeg synes, det er glædeligt, at der er kommet lidt gang i bevægelsen i den senere tid. Når man ser på de resultater, der er nået i Sverige, kan man ikke lade være at mene, at der også her i landet — selvom vi ikke har træ og ikke har den lange tradition på dette område — måtte være naturlige betingelser for en større udvikling af selvbyggertanken; herved ville man opnå det